

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 595/05
26.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića i Zorana Savića, članova veća i savetnika, Zorice Stojković, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela teška telesna povreda iz člana 53. stav 3. u vezi stava 2. i 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbi branioca optuženog, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu, K. br. 599/04 od 07.02.2005. godine, u sednici veća održanoj, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, dana 26.04.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a **POTVRĐUJE** presuda Okružnog suda u Novom Sadu, K. br. 599/04 od 07.02.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Novom Sadu, optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela teška telesna povreda iz člana 53. stav 3. u vezi stava 2. i 1. KZ RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru po osnovu rešenja istražnog sudije Opštinskog suda u Bečeju, Kri. 158/04 od 02.09.2004. godine, a koje mu se računa od istog dana, pa nadalje do odluke suda.

Istom presudom na osnovu člana 69. OKZ-a, optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta krivičnog dela i to drvene grede. Optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala, te isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv napred navedene presude žalbu je izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, i odluke o kazni, s predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i optuženom izrekne kaznu zatvora u trajanju od jedne godine ili pak da istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac Srbije, podneskom Ktž. 733/05 od 14.05.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud uvaži žalbu branioca optuženog, ukine prvostepenu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Vrhovni sud Srbije je održao sednicu veća, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise ovog krivičnog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP-a, pa je po oceni navoda i predloga u žalbi i navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, koji je napred citiran, našao:

Žalba branioca optuženog AA, je neosnovana.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na štetu

optuženog, na koje drugostepeni sud povodom žalbe uvek pazi po službenoj dužnosti, a u smislu člana 380. stav 1. tačke 1. i 2. ZKP-a.

Pobjijajući prvostepenu presudu po osnovu bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, žalbom branioca optuženog se u suštini pobija ocena izvedenih dokaza data od strane prvostepenog suda, pa se samim tim ukazuje da je na osnovu pogrešne ocene izvedenih dokaza i činjenično stanje pogrešno utvrđeno. Posebno se ističe da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio da je optuženi krivično delo izvršio sa direktnim umišljajem.

Navodi žalbe branioca optuženog o učinjenim bitnim povredama odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, su ocjenjeni kao neosnovani. Naime, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne i bitne činjenice iz kojih se nesumnjivo utvrđuje da je optuženi AA izvršio krivično delo teške telesne povrede iz člana 53. stav 3. u vezi stava 2. i 1. KZ RS. Za svoja činjenična utvrđenja prvostepeni sud je dao vrlo logične i uverljive razloge, koje u svemu prihvata i Vrhovni sud. Što se tiče oblika vinosti, prvostepeni sud je na osnovu svih izvedenih dokaza (nalaz i mišljenje veštaka – neuropsihijatra dr VV, strana 6 i 7 prvostepene presude), pravilno zaključio da je optuženi kritičnom prilikom postupao sa direktnim umišljajem i da je bio svestan svog dela hteo njegovo izvršenje i to u pogledu teškog telesnog povređivanja oštećenog i nehatno u odnosu na težu posledicu smrt pokojnog PP.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženog stiču sva bitna obeležja krivičnog dela, teška telesna povreda iz člana 53. stav 3. u vezi stava 2. i 1. KZ RS i za takav svoj zaključak prvostepeni sud je dao uverljive razloge, pa su s`toga i navodi žalbe o povredi krivičnog zakona ocjenjeni kao neosnovani.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, a povodom žalbe branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno u smislu člana 41. OKZ-a utvrdio sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti i da je istima dao pravilan i adekvatan značaj. I po nalaženju Vrhovnog suda izrečena kazna zatvora u trajanju od četiri godine u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru, adekvatna je težini počinjenog krivičnog dela, stepenu krivične odgovornosti optuženog i društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela, i predstavlja nužnu i dovoljnu meru za postizanje svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ-a.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Zorica Stojković, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka

JČ